

KVINDEN OG SAMFUNDET.

»DANSK KVINDESAMFUNDS
KVINDERS POLITISKE
SAMT AT VIRKE TIL FREM-
-NE UDVIKLING, FOR DERES
-DIGT ERHVERV OG FOR
I FAMILIE, SAMFUND OG STAT«

FORMAAL ER AT ARBEJDE FOR
VALGRET OG VALGBARHED
-ME FOR KVINDERNES ALME-
-NUDDANNELSE TIL SELVSTÆN-
-DIGHED OG AT FORBEDRE DERES STILLING

29. AARG.

15. OKTOBER 1913.

No. 17.

Fru Redaktør Esther Carstensen.

Den 30. September d. A. stod Fru Esther Carstensen's Navn sidste Gang paa Kvinden og Samfundets Bagside som ansvarshavende Redaktør. Ingen af Kvinden og Samfundets skiftende Redaktører gennem de forløbne 28 Aar har haft en saa lang Virksomhed at kunne skue tilbage paa som Fru Esther Carstensen, og hun kan gøre det, om ikke med en Følelse af Tilfredsstillelse — ingen Følelse vilde ligge hendes beskedne og uselvviske Natur fjernere — saa dog med en Følelse af god Samvittighed.

Kvinden og Samfundets gamle og i en vis Forstand fornemme Traditioner har under hendes Ledelse ikke tilsat noget af deres Glans; midt i Døgnets larmende og brogede Journalistik har Bladet tonet sit hvide, stilfærdige Flag, og uden Plet og Lyde gaar dette Flag i Dag over paa nye Hænder.

Fornemme Traditioner er dyre Herrer at tjene, — den Sandhed er maaske ikke altid gaaet tilstrækkelig op for dem, som til forskellig Tid har opkastet sig til Kritikere af Bladets økonomiske Ledelse. Kvinden og Samfundets Traditioner kræver førstehaands Stof af kvindesagligt Indhold uden partipolitisk Standpunkt, forbyder usund og forargelig Reklame og trykker Bladets Pris saa langt

ned, at det kan være tilgængeligt for den fattigste i Samfundet. Til Trods for alle disse Vanskeligheder og til Trods for, at Bladet har mistet sit halve Statstilskud, har Fru Carstensen

ført Kvinden og Samfundet med alle dets hæderværdige Traditioner ombord frelst gennem mere end fem Aar. Det har sikkert ikke under Sejladsen manglet paa Røster, som har villet friste hende til at smide noget af Lasten overbord — Kvinden og Samfundets Traditioner er jo ikke alle lige up to date — „Guldet ligger dig for din Fod,“ siger Digteren, og der har sikkert ogsaa mere end én Gang ligget Guld for Fru Redaktør Esther Carstensen's Fod, om hun havde kunnet bukke sig dybt nok for at faa det; men det har aldrig været hendes Sag. Hun foretrak at lade Kritiken gaa henover sit Hoved og nøjes med at være Redaktøren af et fattigt men uangribeligt Kvindeblad. For hende var Kvin-

Fot. Laurberg & Gad.

den og Samfundet fra hendes første til hendes sidste Dag som Redaktør et kosteligt, betroet Gods, som hun én Gang skulde staa Dansk Kvindesamfund til Regnskab for.

Og naar nu for hende Regnskabets Dag er kommen, og hun indanker disse 5 Aars brydsomme og lidet lønnende Arbejde for Medlemmernes